EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.4.2023
COM(2023) 242 final

2023/0136 (NLE)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

De föreslagna ändringarna av rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk[1] (*direktivet*) ingår i ett paket tillsammans med ett förslag till förordning om ersättande av förordning (EG) nr 1466/97[2] (stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del) och ändringar av förordning (EG) nr 1467/97[3] (stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del). Direktivet och stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar ingår i EU:s ramverk för ekonomisk styrning.

Skäl till förslaget

EU:s ramverk för ekonomisk styrning har bidragit till att skapa förutsättningar för ekonomisk stabilitet, en hållbar och inkluderande tillväxt samt högre sysselsättning. För närvarande utgörs detta ramverk av EU:s finanspolitiska ramverk (stabilitets- och tillväxtpakten och direktivet), förfarandet vid makroekonomiska obalanser, den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken, samt ramverket för makroekonomiska stödprogram.

För att ta tillvara de lärdomar som drogs under den globala finanskrisen och statsskuldkrisen i euroområdet – och som en del av det paket som kallas ”sexpacket” – ändrades år 2011 förordning (EG) nr 1466/97 genom förordning (EU9 nr 1175/2011[4], förordning (EG) nr 1467/97 ändrades genom förordning (EU) nr 1177/2011[5] och direktiv 2011/85/EU infördes.

Genom dessa rättsakter säkerställdes en noggrann övervakning av nationella budgetar och det lades samtidigt större vikt vid skuldsättningen. För att komma till rätta med grundorsakerna till krisen kompletterades det finanspolitiska ramverket på EU-nivå med bindande bestämmelser på nationell nivå för att främja en sund budgetpolitik i alla medlemsstater. Enligt direktivet skulle medlemsstaterna bl.a. ha nationella finanspolitiska regler, oberoende övervakning på nationell nivå av att de finanspolitiska reglerna följs och fleråriga budgetramverk. Nationella bestämmelser för att uppfylla direktivets krav trädde i kraft.

År 2019 offentliggjorde Europeiska revisionsrätten rapporten *EU:s krav på nationella budgetramverk: kraven behöver skärpas och tillämpningen övervakas bättre*[6]. I rapporten konstaterade revisionsrätten att det fanns brister i fråga om den medelfristiga budgeteringen

---

1 EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.

2 Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

3 Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, (EUT L 306, 23.11.2011, s. 12).

5 Rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L 306, 23.11.2011, s. 33),

6 Europeiska revisionsrättens särskilda rapport 2019 *EU:s krav på nationella budgetramverk: kraven behöver skärpas och tillämpningen övervakas bättre*. https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR19_22/SR_Fiscal_Stability_SV.pdf.

och de oberoende finanspolitiska institutionerna. Kommissionen rekommenderades därför att skärpa kraven på de medelfristiga budgetramverken och de oberoende finanspolitiska institutionerna så att de ligger i linje med kraven internationellt.

År 2020 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om direktivets ändamålsenlighet (översynen av ändamålsenlighet)[7] som visade vilka framsteg som har gjorts och vad som kan förbättras i den nuvarande strukturen av nationella budgetramverk. Översynen av ändamålsenlighet pekade på att det skett stora förbättringar i form av fler och starkare nationella finanspolitiska regler, att en medelfristig finanspolitisk planering har införts generellt, att prognoserna är mer tillförlitliga och att den finansiella transparensen större och även omfattar ansvarsförbindelser. Den konstaterade emellertid också att den medelfristiga planeringen i hög grad är underordnad den årliga budgeteringen, ifrågasatte om det är meningsfullt att rapportera månatliga budgetuppgifter enligt kontantprincipen och framhöll stora skillnader i tolkningen av bestämmelserna om prognosutvärdering, skatteutgifter och organ utanför budgeten. Den konstaterade även att redovisningen för offentlig sektor försvåras av att det inte finns något formellt, gemensamt EU-ramverk.

I sitt meddelande av den 9 november 2022 beskrev kommissionen riktlinjerna för den reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning[8] som har till syfte att säkerställa skuldhållbarhet och främja en hållbar och inkluderande tillväxt i alla medlemsstater. Målet med riktlinjerna är att stärka det nationella ägarskapet, förenkla ramverket och i större utsträckning anlägga ett medelfristigt perspektiv, vilket ska kombineras med starkare och mer enhetlig kontroll av efterlevnaden. Syftet var även att förbättra oberoende finanspolitiska institutioner i fråga om uppbyggnad och funktion. Riktlinjerna beaktade även de synpunkter som inkommit under det offentliga samråd som inleddes i oktober 2021 och i vilket övriga EU-institutioner och alla viktiga aktörer hade möjligt att delta[9].

Bakgrund till förslaget

I detta förslag görs vissa ändringar av direktivet. I linje med kommissionens riktlinjer av den 9 november 2022 för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning är syftet med ändringarna att stärka det nationella ägarskapet och det medelfristiga perspektivet i budgetplaneringen. Målet är närmare bestämt följande:

- Förenkla befintlig lagstiftning: översynen av ändamålsenlighet visade att bestämmelserna om inlämnande av månatliga uppgifter enligt kontantprincipen (artikel 3.2)[10] inte är ändamålsenliga för att stärka de nationella budgetramverken. Artikel 8 om Förenade kungariket behövs inte längre. Bestämmelserna i artikel 4.4

[7] Enligt artikel 16 i direktivet skulle kommissionen se över direktivet för att bedöma ändamålsenligheten hos statistikkraven, utformningen och ändamålsenligheten hos de numeriska finanspolitiska reglerna och den allmänna transparensen hos medlemsstaternas offentliga finanser. Översynen av ändamålsenligheten ingår i meddelande COM(2020) 55 final av den 5 februari 2020 från kommissionen *Översyn av den ekonomiska styrningen – Rapport om tillämpningen av förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013 och om ändamålsenligheten hos rådets direktiv 2011/85/EU*.

[8] Meddelande COM(2022)583 final av den 9 november 2022 från kommissionen om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning.

[9] Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2022) 104 final av den 28 mars 2022, *Online public consultation on the review of the EU economic governance framework – Summary of responses – Final Report* (ej översatt till svenska).

[10] Artiklarna avser den ursprungliga numreringen i direktivet, såvida det inte uttryckligen anges att de är nya.

och 4.5 kommer inte längre att behövas om dessa krav ingår i förslaget till förordning XXX (förebyggande delen).

- Förtydliga bestämmelser: det föreslås att artikel 4.6 specifikt ska hänvisa till oberoende organ som de som ansvarar för utvärdering av prognoser i efterhand för att undanröja den oklarhet som konstaterades i översynen av ändamålsenlighet. Det föreslås också att kraven på rapportering av offentliga organ och medel som ligger utanför de ordinarie budgetarna, kraven vad gäller skatteutgifter och kraven vad gäller ansvarsförbindelser ska anges tydligare i artiklarna 14.1, 14.2 och 14.3. Dessa krav har tolkats på mycket olika sätt av medlemsstaterna och vissa av tolkningarna överensstämmer inte helt med det ursprungliga syftet med direktivet.

- Starkare nationellt ägarskap: det föreslås att krav på oberoende finanspolitiska institutioner ska läggas till eller förtydligas. De nya bestämmelser som föreslås tillämpas i vissa fall redan i medlemsstaterna i euroområdet och även i Danmark, Bulgarien och Rumänien, eftersom dessa länder är parter i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (*SSS-fördraget*)[11] (ny artikel 8). Andra bestämmelser som föreslås syftar till att ge oberoende finanspolitiska institutioner nya uppgifter som skulle göra det möjligt för dem att spela en roll i övervakningen av EU:s finanspolitiska ramverk på nationell nivå på det sätt som föreslås i förslaget till förordning XXX (förebyggande del) och även i förslaget om ändring av förordning 1467/97 (korrigerande del). Det handlar bland annat om godkännande av budgetprognoser och om bedömning av hållbarhetsanalyser och effekter av den förda politiken.. Vissa av de föreslagna bestämmelserna säkerställer att oberoende finanspolitiska institutioner är oberoende och kan ställas till svars på ett sätt som speglar de standarder som fastställts av internationella organisationer, vilket rekommenderades i revisionsrättens rapport från 2019.

- Främja ett medelfristigt perspektiv: det föreslås att den fleråriga budgetdimensionen i prognoserna ska fastställas mer systematiskt (artikel 4), liksom även kopplingen mellan den årliga budgeten och den medelfristiga planeringen (artikel 10), där brister konstaterades i revisionsrättens rapport från 2019 och i översynen av ändamålsenlighet.

- Förbättra kvaliteten på de offentliga finanserna: ett fåtal bestämmelser föreslås för att stärka möjligheterna att utkräva ansvar för de offentliga budgetarna och tydliggöra de offentligfinansiella risker som är en följd av klimatförändringarna. Artikel 9.2 d innebär att det skulle krävas en bedömning av risker som är en följd av klimatförändringarna och av klimatpolitikens konsekvenser för de offentliga finanserna. Enligt artikel 14.3 skulle medlemsstaterna så långt det är möjligt dessutom behöva offentliggöra uppgifter om katastrof- och klimatrelaterade ansvarsförbindelser och om ekonomiska förluster till följd av naturkatastrofer och klimatrelaterade chocker. När det gäller sådana chocker skulle de offentligfinansiella kostnaderna för offentlig sektor och de instrument som används för att mildra eller täcka förluster till följd av dessa chocker behöva rapporteras.

[11] Fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen av den 2 mars 2012.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förslaget ingår i det större förslagspaket som är en följd av kommissionens riktlinjer av den 9 november 2022 för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning. I paketet ingår även ett förslag till förordning om ersättande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och ändringar av paktens korrigerande del. Målet är ett reformerat ramverk med en medelfristig inriktning som bygger på nationellt ägarskap och syftar till en trovärdig och betydande minskning av höga skuldnivåer och till främjande av hållbar tillväxt för alla. Det reformerade ramverket för ekonomisk styrning bygger därmed på stabilitets- och tillväxtpaktens grundläggande mål om budgetdisciplin och tillväxtfrämjande och de bestämmelser om paktens grundande som finns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).

Genom att syfta till sunda och hållbara offentliga finanser samt främjande av tillväxt uppfyller det reformerade ramverket samtidigt även huvudmålen för den finanspolitiska överenskommelsen, som utgör avdelning III i SSS-fördraget[12]. Själva kärnan i den finanspolitiska överenskommelsen bevaras dessutom i andra delar av den föreslagna lagstiftningen. Förslaget till förordning om ersättande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del, som har en medelfristig inriktning förankrad i landsspecifika utmaningar avseende skuldsättningen, återspeglar delvis den finanspolitiska överenskommelsens krav på konvergens mot medelfristiga mål och att tidsramen för denna konvergens ska föreslås med hänsyn tagen till landsspecifika hållbarhetsrisker (artikel 3.1 b i SSS-fördraget). Även om det strukturella saldot betonas i den finanspolitiska överenskommelsen krävs även en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan för den övergripande bedömningen av efterlevnaden (artikel 3.1 b i SSS-fördraget), och denna analys behålls i förslaget till förordning om ersättande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Temporära avvikelser från de medelfristiga målen eller från anpassningsbanan mot dessa mål är enligt den finanspolitiska överenskommelsen tillåtna endast under exceptionella omständigheter (artikel 3.1 c i SSS-fördraget), vilket också föreslås i förslaget till förordning om ersättande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Om betydande avvikelser från det medelfristiga målet eller från anpassningsbanan mot detta mål konstateras måste, enligt den finanspolitiska överenskommelsen, åtgärder vidtas för att korrigera avvikelserna under en fastställd tidsperiod (artikel 3.1 e i SSS-fördraget). Även i det reformerade ramverket krävs att avvikelser från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan korrigeras. Om avvikelserna leder till ett underskott som överstiger 3 % av BNP kan medlemsstaten dessutom bli föremål för förfarandet vid alltför stora underskott (*underskottsförfarandet*). För medlemsstater vars skuldsättning överstiger 60 % av BNP stärks det skuldbaserade underskottsförfarandet: det fokuserar på avvikelser från nettoutgiftsbanan och ersätter det nuvarande riktmärket för skuldminskning (den s.k. 1/20-delsregeln), som för vissa medlemsstater inneburit en alltför

[12] I syfte att stärka budgetdisciplinen under hela konjunkturcykeln ratificerade 25 medlemsstater den 2 mars 2012 det mellanstatliga SSS-fördraget. I artikel 2.1 i SSS-fördraget erinras om att fördraget ”ska tillämpas och tolkas av de fördragsslutande parterna i överensstämmelse med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, särskilt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, och med Europeiska unionens rätt, inbegripet förfaranderegelerna i de fall sekundärlagstiftning behöver antas”. I artikel 2.2 i SSS-fördraget erinras om att det ”ska tillämpas i den mån det är förenligt med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och med Europeiska unionens rätt. Det får inte inkräkta på unionens befogenhet att agera på den ekonomiska unionens område”. Avdelning III i SSS-fördraget – den finanspolitiska överenskommelsen – är bindande för de medlemsstater som har euron som valuta och tillämpas på frivillig basis för övriga medlemsstater (artiklarna 1.2 och 14.5 i SSS-fördraget). I artikel 16 i SSS-fördraget föreskrivs att ”[i]nom högst fem år efter det att detta fördrag har trätt i kraft ska på grundval av en utvärdering av erfarenheterna från dess genomförande nödvändiga åtgärder vidtas i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att införliva innehållet i det här fördraget inom Europeiska unionens rättsliga ramar”.

krävande budgetansträngning. Enligt den finanspolitiska överenskommelsen ska efterlevnaden av dess regler övervakas av oberoende finanspolitiska institutioner och bestämmelser om dessa övervakande institutioners roll och oberoende, vilka behövde fastställas närmare på grundval av gemensamma principer som föreslagits av kommissionen[13] i enlighet med artikel 3.2 i SSS-fördraget, är nu helt integrerade i förslaget om ändring av direktivet. Enligt den finanspolitiska överenskommelsen ska kommissionen och rådet spela en roll i kontrollen av efterlevnad (artikel 5 i SSS-fördraget), vilket också fastställs i de föreslagna ändringarna av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del.

Att den finanspolitiska överenskommelsen och det reformerade ramverket för ekonomisk styrning har gemensamma inslag beror även på hur den finanspolitiska överenskommelsen har genomförts i de nationella rättsordningarna. Majoriteten av de fördragsslutande parterna har införlivat bestämmelserna i SSS-fördraget i sin nationella lagstiftning med en direkt koppling till motsvarande EU-lagstiftning[14]. Detta gäller det medelfristiga målet, konvergensbanan, bedömningen av om avvikelser är betydande och bestämmelserna om att rådets rekommendationer måste följas (alla hämtade från förordning (EG) nr 1466/97).

Med tanke på dessa gemensamma inslag kan det föreslagna reformerade ramverket för ekonomisk styrning anses införliva innehållet i SSS-fördragets finanspolitiska bestämmelser i EU:s rättsliga ramar på det sätt som föreskrivs i artikel 16 i detta fördrag.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Genom att införa krav gällande klimatförändringarnas konsekvenser för nationell budgetpolitik och finanspolitiska risker säkerställer förslaget samstämmighet med unionens politik på andra områden som stöder klimatbegränsning och klimatanpassning i linje med målet om en rättvis omställning till klimatneutralitet. Vissa medlemsstater håller på att genomföra flera reformer som ingår i deras återhämtnings- och resiliensplaner och som kommer att förbättra budgetramverken, till exempel genom att stärka vissa finanspolitiska institutioners oberoende på det sätt som föreslås i ändringarna.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Kommissionen har som ett led i översynen av den ekonomiska styrningen genomfört en mängd olika utåtriktade aktiviteter, däribland konferenser, men även mer riktade kontakter med intressenter. Framför allt inledde kommissionen i oktober 2021 ett offentligt samråd[15] i vilket övriga EU-institutioner och alla viktiga intressenter uppmanades att delta. Via olika forum – särskilda möten, workshops och en webbenkät – har medborgare och ett stort antal andra deltagare, däribland nationella myndigheter, parlament, arbetsmarknadens parter, företrädare för den akademiska världen och för andra EU-institutioner, framfört sina synpunkter på hur EU:s ramverk för ekonomisk styrning bör reformeras. Många intressenter ansåg att de nationella budgetramverken borde förstärkas, bland annat genom att oberoende finanspolitiska institutioner ges en utökad roll i övervakningen av EU-ramverket. I vissa fall

[13] Kommissionens meddelande COM(2012) 342 final av den 20 juni 2012 *Gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer*.

[14] Rapport C(2017) 1201 final av den 22 februari 2017 från kommissionen, framlagd i enlighet med artikel 8 i SSS-fördraget.

[15] Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2022) 104 final av den 28 mars 2022, Online public consultation on the review of the EU economic governance framework:*Summary of responses – Final Report* (ej översatt till svenska).

betraktades de oberoende finanspolitiska institutionernas roll som ett sätt att öka anseendekostnaderna om budgetåtaganden inte fullgörs.

Förutom deras roll i EU:s övervakning ansåg vissa intressenter att oberoende finanspolitiska institutioner även bör ha en mer framträdande roll i övervakningen av nationella finanspolitiska regler, vilket skulle ske genom att regeringar skulle vara skyldiga att systematiskt väga in oberoende finanspolitiska institutioners bedömningar, samt genom en mer strukturerad dialog mellan oberoende finanspolitiska institutioner och EU-institutioner. I några fall föreslogs att uppgifterna skulle bli fler och omfatta produktion av underlag för skuldhållbarhetsanalyser, makroekonomiska prognoser (inbegripet prognoser för de medelfristiga planerna) som kan ligga till grund för nationella regeringars finanspolitik, samt produktion eller validering av budgetplaner. En rådgivande roll när det gäller finanspolitiken föreslogs också, samt en mer framträdande roll i den offentliga debatten.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för det ändrade direktivet är artikel 126.14 tredje stycket i EUF-fördraget. Syftet med att skärpa kraven för medlemsstaternas nationella budgetramverk är att komplettera och förstärka unionens politiska ramverk för att undvika alltför stora underskott i enlighet med artikel 126 i EUF-fördraget. Förslaget gäller alla medlemsstater.

• Subsidiaritet och proportionalitet

Förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Målet – enhetlig efterlevnad av budgetdisciplinen i enlighet med EUF-fördraget – kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva utan uppnås bättre på unionsnivå. Med tanke på att de föreslagna ändringarna främst syftar till att åtgärda vissa brister i direktivet eller att förtydliga respektive uppdatera dess bestämmelser på ett sätt som beaktar förslaget till förordning om ersättande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del, samt ändringarna av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del, är det dessutom lättare att genomföra dem på EU-nivå i stället för genom olika nationella initiativ.

Det föreslagna ändrade direktivet går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. För att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna föreslås vissa förenklingar av direktivets krav, och samstämmighet säkerställs med förslaget till förordning om ersättande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och ändringarna av stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del. Proportionalitet säkerställs även genom de ändringar som har till syfte att förtydliga begrepp och definitioner som underlättar genomförandet av direktivet. Många bestämmelser som rör de oberoende finanspolitiska institutionerna har också hämtats från befintliga regler som tillämpas på vissa, men inte alla, medlemsstater, dvs. SSS-fördraget eller förordning nr 473/2013. Det betyder att dessa bestämmelser redan har genomförts i många medlemsstater. Det krävs dessutom rapportering av klimatrelaterade risker och förluster som tar hänsyn till pågående nationella insatser och vikten av att anpassa denna praxis till landsspecifika behov och preferenser. Genom att göra det möjligt för medlemsstaterna att införliva dessa bestämmelser i sin nationella rättsordning är det föreslagna ändrade direktivet även ett lämpligt verktyg för att uppnå dess mål, eftersom det gör det möjligt för medlemsstaterna att anpassa kraven till sina särdrag.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga konsekvenser för unionens budget.

2023/0136 (NLE)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 126.14 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

(1) För att säkerställa att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) på budgetpolitikens område och i synnerhet undviker alltför stora offentliga underskott fastställs i rådets direktiv 2011/85/EU[16] närmare regler för hur budgetramverken i medlemsstaterna ska vara utformade.

(2) För att ta tillvara erfarenheterna av den ekonomiska och monetära unionen sedan direktiv 2011/85/EU trädde i kraft är det nödvändigt att ändra kraven i direktivet vad gäller de regler och förfaranden som utgör medlemsstaternas budgetramverk.

(3) År 2019 offentliggjorde Europeiska revisionsrätten en rapport i vilken man granskade unionens krav på nationella budgetramverk och rekommenderade kommissionen att se över kraven med beaktande av internationella standarder och bästa praxis. Europeiska revisionsrätten föreslog särskilda åtgärder för att förbättra de nationella budgetramverkens tillämpningsområde och ändamålsenlighet, i synnerhet vad gäller medelfristiga budgetramverk och oberoende finanspolitiska institutioner[17].

(4) I kommissionens meddelande av den 5 februari 2020[18] framhölls att det skett betydande men ojämna framsteg i utvecklingen av nationella budgetramverk eftersom unionsrätten endast fastställer minimikrav, samt att tillämpningen och efterlevnaden av nationella bestämmelser har varierat avsevärt. I meddelandet

---

16 Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41).

17 Europeiska revisionsrättens särskilda rapport från 2019 *EU:s krav på nationella budgetramverk: kraven behöver skärpas och tillämpningen övervakas bättre*.

18 Kommissionens meddelande COM(2020) 55 final av den 5 februari 2020 *Översyn av den ekonomiska styrningen, rapport om tillämpningen av förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013 och om ändamålsenligheten hos rådets direktiv 2011/85/EU*.

beaktades även i vilken utsträckning ramverket skulle kunna svara mot ekonomiska, miljömässiga och socialpolitiska behov i samband med omställningen till en klimatneutral, resurseffektiv och digital europeisk ekonomi och därmed utgöra ett komplement till den viktiga roll som regelmiljö och strukturreformer har i detta sammanhang.

(5) I kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given[19] efterlystes ökad användning av gröna budgeteringsverktyg för att styra om offentliga investeringar, konsumtion och beskattning till gröna prioriteringar och bort från skadliga subventioner. I den europeiska klimatlagen fastställs ett unionsomfattande mål om att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och unionens institutioner och medlemsstaterna åläggs att öka sin anpassningsförmåga. Kommissionen åtog sig att samarbeta med medlemsstaterna för att granska och jämföra gröna budgetrutiner. I kommissionens meddelande av den 24 februari 2021 om den nya EU-strategin för klimatanpassning[20] framhålls klimatförändringarnas relevans ur ett makroekonomiskt perspektiv och behovet av att stärka unionens resiliens mot klimatförändringseffekter. Den europeiska planeringsterminen utgör ytterligare ett ramverk för att stödja sådana insatser och praktiskt stöd för deras genomförande erbjuds genom instrumentet för tekniskt stöd.

(6) I kommissionens meddelande av den 9 november 2022 om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning[21] framhålls vikten av att stärka skuldhållbarheten, minska höga offentliga skuldkvoter samt främja en hållbar och inkluderande tillväxt i samtliga medlemsstater. De huvudsakliga målen med riktlinjerna är att stärka det nationella ägarskapet, förenkla ramverket och i större utsträckning anlägga ett medelfristigt perspektiv, vilket kombineras med starkare och mer enhetlig kontroll av efterlevnaden.

(7) För att förbättra efterlevnaden av bestämmelserna i EUF-fördraget och i synnerhet undvika det förfarande vid alltför stora underskott i de offentliga finanserna som fastställs i artikel 126 i EUF-fördraget, bör det enligt kommissionens meddelande av den 9 november 2022 om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning finnas särskilda bestämmelser i medlemsstaternas lagstiftning för att stärka det nationella ägarskapet, utöver de bestämmelser som för närvarande krävs enligt direktiv 2011/85/EU. På grundval av uppgifter om genomförandet av det direktivet bör ändringarna även omfatta bestämmelser om transparens, statistik, prognoser och medelfristig budgetering för att åtgärda brister som konstaterats under genomförandet.

(8) Detta direktiv ingår i ett paket tillsammans med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [XXX][22] om ersättande av förordning (EG) nr 1466/97[23] (stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del) och rådets förordning [XXX][24] om ändring av

---

19 Kommissionens meddelande COM(2019) 640 final *Den europeiska gröna given*.

20 Kommissionens meddelande COM(2021) 82 final *Att bygga upp ett klimatresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning*.

21 Kommissionens meddelande COM(2022) 583 final om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning.

22 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) av den [*infoga datum*] [*infoga fullständig titel*] (EUT L ...).

23 Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

24 Rådets förordning (EU) av den [*infoga datum*] [*infoga fullständig titel*] (EUT L ...).

rådets förordning (EG) nr 1467/97[25] (stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del). Tillsammans utgör de ett reviderat ramverk för ekonomisk styrning i unionen genom vilket innehållet i avdelning III *Finanspolitisk överenskommelse* i det mellanstatliga fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (*SSS-fördraget*)[26] införlivas i unionsrätten, i enlighet med artikel 16 i fördraget. Avdelning III är bindande för de medlemsstater som har euron som valuta och, på frivillig basis, för Bulgarien, Danmark och Rumänien. Med utgångspunkt i medlemsstaternas erfarenheter av att genomföra SSS-fördraget behålls den finanspolitiska överenskommelsens medelfristiga perspektiv i paketet som ett verktyg för att uppnå budgetdisciplin och främja tillväxt. I paketet förstärks den landsspecifika dimensionen i syfte att stärka det nationella ägarskapet, bland annat genom att oberoende finanspolitiska institutioner ges en utökad roll på grundval av den finanspolitiska överenskommelsens gemensamma principer som föreslagits av kommissionen[27] i enlighet med artikel 3.2 i SSS-fördraget. Den analys av utgifter exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan som behövs för en samlad bedömning av efterlevnaden i enlighet med den finanspolitiska överenskommelsen anges i förordning [XXX] om ersättande av förordning (EG) nr 1466/97. Precis som i den finanspolitiska överenskommelsen är tillfälliga avvikelser från den medelfristiga planen endast tillåtna enligt förordning [XXX] om ersättande av förordning (EG) nr 1466/97 om det föreligger exceptionella omständigheter. På samma sätt bör, vid betydande avvikelser från den medelfristiga planen, åtgärder vidtas för att korrigera avvikelserna under en fastställd tidsperiod. Genom paketet stärks budgetövervakningen och förfarandena för efterlevnadskontroll i syfte att fullgöra åtagandet om att främja sunda och hållbara offentliga finanser och hållbar tillväxt. I det reformerade ramverket för ekonomisk styrning behålls därmed SSS-fördragets grundläggande mål vad gäller budgetdisciplin och skuldhållbarhet.

(9) En fullständig och tillförlitlig redovisning för offentlig sektor som omfattar alla delsektorer av offentlig förvaltning är en förutsättning för att ta fram statistik av hög kvalitet som kan jämföras mellan medlemsstaterna. Tillgången till och kvaliteten på statistik enligt det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet (ENS 2010) är av avgörande betydelse för att säkerställa att unionens ram för budgetövervakning fungerar korrekt. ENS 2010 bygger på uppgifter som lämnas enligt periodiseringsprincipen. Insamlingen av periodiserade uppgifter och den information som krävs för att ta fram periodiserad statistik behöver därför förbättras på ett sätt som är integrerat, heltäckande och harmoniserat för alla delsektorer av offentlig förvaltning.

(10) Om högfrekventa uppgifter finns tillgängliga blir det möjligt att upptäcka mönster som kräver en noggrannare övervakning och att förbättra kvaliteten på budgetprognoser. Medlemsstaterna och kommissionen (Eurostat) bör offentliggöra uppgifter enligt kontantprincipen och kvartalsvisa uppgifter om underskott och skuldsättning med tillämpning av definitionerna i artikel 2 i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget. För att stärka det nationella ägarskapet bör

---

[25] Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

[26] Fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen av den 2 mars 2012.

[27] Kommissionens meddelande COM(2012) 342 final av den 20 juni 2012 *Gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer*.

offentliggörande av mer högfrekventa budgetuppgifter som är särskilt anpassade till nationella budgetdefinitioner fastställas på grundval av nationella transparenskrav och användarbehov.

(11) Partiska och orealistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser för den årliga och fleråriga budgetlagstiftningen kan påtagligt försämra budgetplaneringens effektivitet och därmed även budgetdisciplinen. För att förbättra basantagandena och få fram opartiska bedömningar av vilken effekt olika politiska åtgärder kan få på de offentliga finanserna bör medlemsstaternas makroekonomiska prognoser och budgetprognoser godkännas eller utarbetas av en oberoende finanspolitisk institution.

(12) För att förbättra kvaliteten på makroekonomiska prognoser och budgetprognoser bör dessa regelbundet bli föremål för objektiva och omfattande utvärderingar utförda av ett oberoende organ. Sådana utvärderingar bör innefatta granskning av ekonomiska antaganden, jämförelser med andra institutioners prognoser och utvärdering av tidigare prognosutfall.

(13) Oberoende organ med uppdrag att övervaka medlemsstaternas offentliga finanser är en viktig beståndsdel i ett effektivt budgetramverk. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013[28] måste medlemsstater som har euron som valuta ha oberoende finanspolitiska institutioner som har i uppdrag att godkänna eller utarbeta makroekonomiska prognoser och i förordningen fastställs särskilda skyddsåtgärder för att säkra deras oberoende och tekniska kapacitet. Med tanke på oberoende organs positiva inflytande på de offentliga finanserna bör dessa krav utvidgas till att omfatta alla medlemsstater. För att främja budgetdisciplin och stärka finanspolitikens trovärdighet bör sådana organ även bidra till budgetplaneringen genom att antingen utarbeta eller godkänna de prognoser och skuldanalyser som används av regeringen och genom att göra oberoende bedömningar av finanspolitiken och övervaka efterlevnaden av det finanspolitiska ramverket.

(14) För att stärka ansvaret för finanspolitiken bör finanspolitiska institutioner ha ett betydande operativt oberoende, nödvändiga resurser för att kunna fullgöra sitt uppdrag och utan onödigt dröjsmål få omfattande tillgång till nödvändig information.

(15) För att förbättra budgetplaneringen bör vederbörlig uppmärksamhet ägnas de makroekonomiska risker som är en följd av klimatförändringarna och åt klimatpolitikens konsekvenser för de offentliga finanserna på medellång och lång sikt. Det är mycket viktigt att förstå genom vilka kanaler klimatrelaterade chocker påverkar ekonomin och de offentliga finanserna för att kunna utforma nationella strategier som begränsar och hanterar de finanspolitiska risker som härrör från klimatförändringar och klimatrelaterade katastrofer.

(16) En budgetplanering som sker utifrån ett ettårsperspektiv är begränsad som grundval för en sund finanspolitik, eftersom de flesta åtgärder har konsekvenser som sträcker sig över betydligt längre tid än den årliga budgetcykeln. En effektiv flerårig finanspolitisk planering stärker därför finanspolitikens trovärdighet och tar samtidigt hänsyn till skuldhållbarheten. En effektiv medelfristig planering bygger på en tydlig och samstämmig definition av de nationella budgetmål på medellång sikt som läggs fram i de nationella medelfristiga planerna. För att förstärka det fleråriga

[28] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

budgetperspektivet bör planeringen av den årliga budgetlagstiftningen vara förenlig med de fleråriga mål som fastställs i budgetramverken på medellång sikt.

(17) För att effektivt främja budgetdisciplin och hållbara offentliga finanser bör budgetramverket omfatta de offentliga finanserna som helhet. Särskild uppmärksamhet bör av detta skäl ägnas offentliga organ och medel som inte ingår i de ordinarie budgetarna på delsektornivå och som direkt eller på medellång sikt påverkar medlemsstaternas budgetställningar. Den samlade inverkan av dessa transaktioner på offentliga saldon och skulder bör redovisas i samband med de årliga budgetprocesserna och i de medelfristiga budgetplanerna på ett sätt som tar hänsyn till effekter av framtida transaktioner och utestående och förväntade nya skulder.

(18) Det krävs även transparens vad gäller typen av och nivån på skatteutgifter och därav följande inkomstbortfall för att ge en mer djupgående förståelse av i vilken utsträckning finanspolitiken och budgetplaneringen ligger i linje med regeringens prioriteringar.

(19) Gröna budgeteringsverktyg kan bidra till att styra om offentliga inkomster och utgifter till gröna prioriteringar. Tillförlitlig och regelbunden rapportering av omfattande, användbar och tillgänglig information förbättrar i detta avseende budgetöverläggningar. Detta förutsätter rapportering av uppgifter om hur inkomster speglar behovet av att säkerställa att principen om att förorenaren betalar beaktas, och därefter hur utgifterna påverkats av miljöprioriteringar i både positiv och negativ riktning. Medlemsstaterna bör offentliggöra information om hur relevanta delar av deras budgetar bidrar till att fullgöra nationella och internationella klimat- och miljöåtaganden samt om den metod som används. Medlemsstaterna bör offentliggöra uppgifter och beskrivande information separat för utgifts-, skatteutgifts- och inkomstposter. Medlemsstaterna uppmanas att offentliggöra information om budgetpolitikens fördelningseffekter och ta hänsyn till sysselsättningsaspekter, sociala aspekter och fördelningsaspekter vid utvecklingen av grön budgetering[29].

(20) Lämplig uppmärksamhet bör även ägnas ansvarsförbindelser. Ansvarsförbindelser omfattar närmare bestämt möjliga förpliktelser som kan uppstå beroende på om en osäker framtida händelse inträffar, eller aktuella förpliktelser där betalning troligen inte kommer att ske eller beloppet för den troliga betalningen inte kan mätas på ett tillförlitligt sätt. De omfattar till exempel offentliga garantier, nödlidande lån, skulder som härrör från offentliga bolags verksamhet samt potentiella utgifter och förpliktelser till följd av rättsfall och katastrofrelaterade ansvarsförbindelser.

(21) Naturkatastrofer och extrema väderhändelser har drabbat de flesta medlemsstater och sådana händelser förväntas på grund av klimatförändringarna inträffa oftare och öka i intensitet. Stater investerar i klimatanpassningsåtgärder och ingriper för att täcka kostnaderna för krishjälp, återhämtning och återuppbyggnad, samt träder i vissa fall in som försäkringsgivare i sista hand. Med tanke på de nuvarande och framtida utmaningarna för de offentliga finansernas hållbarhet bör särskild uppmärksamhet ägnas förpliktelser för staten och risker för de offentliga finanserna som är en följd av naturkatastrofer och klimatrelaterade händelser, till att börja med genom

[29] Meddelande COM(2022) 494 final av den 28 september 2022 från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Bättre bedömning av fördelningseffekter av medlemsstaternas politik* och artikel 6.3 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

insamling och offentliggörande av information om ekonomiska förluster och offentligfinansiella kostnader för tidigare händelser, samt information om de budgetarrangemang och finansiella instrument som används för detta ändamål.

(22) Kommissionen bör fortsätta att regelbundet övervaka genomförandet av direktiv 2011/85/EU. Bästa praxis för genomförandet av bestämmelserna i det direktivet bör identifieras och utbytas.

(23) Direktiv 2011/85/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Direktiv 2011/85/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(a) I första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Definitionen av den offentliga förvaltningens delsektorer i bilaga A till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 ska gälla*.

_____

*EUT L 174, 26.6.2013, s. 1.”

(b) Andra stycket ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) redovisningssystem för offentlig sektor och statistisk rapportering,”

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) landsspecifika numeriska finanspolitiska regler som bidrar till att medlemsstaternas finanspolitik stämmer överens med deras respektive skyldigheter enligt EUF-fördraget i form av en summerande indikator på budgetutfallet, exempelvis det offentliga budgetunderskottet, upplåningen, skulderna eller någon av deras huvudkomponenter,”

iii) Led e ska ersättas med följande:

”e) budgetramverk på medellång sikt som en särskild del av den nationella budgetprocessen för att ge finanspolitiken ett längre tidsperspektiv än årsbudgetarnas, inklusive fastställandet av politiska prioriteringar och nationella budgetmål på medellång sikt,”

iv) Följande led ska läggas till som led h:

”h) oberoende finanspolitiska institutioner i form av organ som är strukturellt oberoende eller organ som är funktionellt självständiga gentemot medlemsstaternas budgetmyndigheter.”

2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”1. När det gäller nationella redovisningssystem för offentlig sektor ska medlemsstaterna senast 2030 ha integrerade, heltäckande och nationellt harmoniserade system för periodiserad redovisning som omfattar alla delsektorer av offentlig förvaltning och innehåller den information enligt kontantprincipen och periodiseringsprincipen som behövs för att ta fram uppgifter enligt ENS 2010. Dessa redovisningssystem för offentlig sektor ska vara föremål för interna kontroller och oberoende revision.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om de offentliga finanserna offentliggörs regelbundet och utan onödigt dröjsmål för alla delsektorer av offentlig förvaltning som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013*. Medlemsstaterna ska i synnerhet en gång i kvartalet offentliggöra uppgifter om skuldsättning och underskott separat för statlig förvaltning, delstatlig förvaltning, kommunal förvaltning och sociala trygghetsfonder, vilket ska ske före slutet av påföljande kvartal eller efter det att kommissionen (Eurostat) offentliggjort relevanta uppgifter.

3. Kommissionen (Eurostat) ska var tredje månad offentliggöra kvartalsstatistik över de offentliga finanserna i enlighet med tabellerna 25, 27 och 28 i bilaga B till förordning (EU) nr 549/2013.

_____

*EUT L 174, 26.6.2013, s. 1.”

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den årliga och fleråriga finanspolitiska planeringen grundar sig på realistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser som utgår från de mest aktuella uppgifterna. Budgetplaneringen ska baseras på det mest sannolika makroekonomiska scenariot eller på ett

försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska antingen utarbetas eller godkännas av oberoende finanspolitiska institutioner som inrättats i enlighet med artikel 8. De ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser. Signifikanta skillnader mellan medlemsstatens makroekonomiska prognoser och budgetprognoser och kommissionens prognoser ska förklaras, till exempel om nivån eller ökningstakten för variabler i externa antaganden avviker signifikant från värdena i kommissionens prognoser.”

(b) Punkt 4 ska utgå.

(c) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska ange vilken institution som är ansvarig för utarbetandet av makroekonomiska prognoser och budgetprognoser. Medlemsstaterna och kommissionen ska minst en gång om året föra en teknisk dialog om de antaganden som ligger till grund för utarbetandet av de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna.

6. De makroekonomiska prognoser och budgetprognoser för årlig och flerårig finanspolitisk planering som utarbetas av nationella institutioner ska genomgå en regelbunden, objektiv och fullständig utvärdering utförd av ett oberoende organ, inklusive utvärdering i efterhand. Resultaten av denna utvärdering ska offentliggöras och på lämpligt sätt beaktas i framtida makroekonomiska prognoser och budgetprognoser. Om det vid utvärderingen upptäcks en signifikant systematisk avvikelse som har påverkat de makroekonomiska prognoserna under minst fyra år i rad ska den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs och offentliggöra dessa.”

(d) Punkt 7 ska utgå.

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

Varje medlemsstat ska fastställa specifika numeriska finanspolitiska regler för att effektivt främja uppfyllande av sina skyldigheter enligt EUF-fördraget i fråga om finanspolitisk planering över en flerårig period för den offentliga förvaltningen som helhet. Dessa regler ska särskilt främja

a) iakttagande av referensvärdena för och bestämmelserna om underskott och skuldsättning som fastställts i enlighet med EUF-fördraget,

b) införandet av en flerårig finanspolitisk planering som är i enlighet med bestämmelserna i förordning [XXX stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del].*

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) av den [*infoga datum*] [*infoga fullständig titel*] (EUT L...).”

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) Övervakning av regelefterlevnad som är effektiv och äger rum utan onödigt dröjsmål samt är baserad på en tillförlitlig och oberoende analys utförd av de oberoende finanspolitiska institutioner som inrättats i enlighet med artikel 8.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”Om de numeriska finanspolitiska reglerna innehåller undantagsklausuler ska det i dessa klausuler anges ett begränsat antal särskilda omständigheter i överensstämmelse med medlemsstaternas skyldigheter enligt EUF-fördraget och förordning [XXX stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del] samt strikta förfaranden där tillfälliga avvikelser från reglerna medges. Undantagsklausuler ska ange tydliga tidsfrister.”

6. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Medlemsstaternas årliga budgetlagstiftning ska vara förenlig med deras landsspecifika gällande numeriska finanspolitiska regler.”

7. Titeln på kapitel V ska ersättas med ”OBEROENDE FINANSPOLITISKA INSTITUTIONER”.

8. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende finanspolitiska institutioner i form av strukturellt oberoende organ eller organ som är funktionellt självständiga gentemot medlemsstaternas budgetmyndigheter inrättas genom nationella lagar och andra författningar..

2. De institutioner som avses i punkt 1 ska bestå av medlemmar som nominerats och utsetts på grundval av sin erfarenhet och kompetens inom offentliga finanser, makroekonomi eller budgetförvaltning enligt transparenta förfaranden.

3. De institutioner som avses i punkt 1 ska

a) inte ta emot instruktioner från den berörda medlemsstatens budgetmyndigheter eller från andra offentliga eller privata organ,

b) ha kapacitet att utan onödigt dröjsmål kommunicera sina bedömningar och synpunkter offentligt,

c) ha lämpliga och stabila egna medel för att kunna fullgöra sitt uppdrag på ett effektivt sätt, inbegripet utföra alla typer av analyser som omfattas av detta uppdrag,

d) utan onödigt dröjsmål få tillräcklig tillgång till den information som de behöver för att fullgöra sitt uppdrag.

e) regelbundet vara föremål för externa utvärderingar som utförs av oberoende utvärderare.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de institutioner som avses i punkt 1 åläggs följande uppgifter:

a) Utarbeta de årliga och fleråriga makroekonomiska prognoser och budgetprognoser som ligger till grund för regeringens medelfristiga planering eller godkänna de som används av budgetmyndigheterna.

b) Göra skuldhållbarhetsbedömningar som underlag för regeringens medelfristiga planering eller godkänna de som tillhandahålls av budgetmyndigheterna.

c) Göra bedömningar av hur politiken påverkar de offentliga finansernas hållbarhet och en hållbar och inkluderande tillväxt eller godkänna de som tillhandahålls av budgetmyndigheterna.

d) Övervaka efterlevnaden av landsspecifika numeriska finanspolitiska regler i enlighet med artikel 6.

e) Övervaka efterlevnaden av unionens finanspolitiska ramverk i enlighet med förordning [XXX stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del] och [XXX stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del]*.

f) Regelbundet se över det nationella budgetramverket för att bedöma om det är konsekvent, sammanhängande och effektivt, inbegripet de mekanismer och regler som styr de finansiella förhållandena mellan offentliga myndigheter inom delsektorerna av offentlig förvaltning.

g) Regelbundet delta i utfrågningar och debatter i det nationella parlamentet.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den berörda medlemsstatens budgetmyndigheter rättar sig efter de bedömningar eller synpunkter som institutionerna utfärdar inom ramen för sina uppgifter enligt punkt 4. Om budgetmyndigheterna inte rättar sig efter dessa bedömningar eller synpunkter ska de offentligt motivera detta inom en månad från det att bedömningarna eller synpunkterna utfärdades.

* Rådets förordning (EU) av den [*infoga datum*] [*infoga fullständig titel*] (EUT L...).”

9. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska inrätta ett trovärdigt och effektivt budgetramverk på medellång sikt som tryggar införande av en period för finanspolitisk planering på minst fyra år för att säkerställa att den nationella finanspolitiska planeringen har ett flerårigt perspektiv.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Övergripande och transparenta fleråriga budgetmål enligt artikel 2 e för offentliga underskott, skuldsättning och andra sammanfattande finanspolitiska indikatorer, t.ex. utgifter, samt säkerställa att dessa överensstämmer med landsspecifika numeriska finanspolitiska regler enligt kapitel IV i detta direktiv och relevanta bestämmelser i förordning [XXX stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del].

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) En beskrivning av planerade politiska åtgärder, inbegripet investeringar och reformer, på medellång sikt som påverkar de offentliga finanserna och en hållbar och inkluderande tillväxt, fördelade på större utgifts- och inkomstposter, som visar hur korrigeringen i riktning mot de nationella budgetmål på medellång sikt som avses i artikel 2 e uppnås jämfört med prognoser baserade på oförändrad politik.”

iii) Led d ska ersättas med följande:

”d) En bedömning av hur de planerade åtgärderna, i ljuset av deras direkta medel- och långsiktiga effekter på de offentliga finanserna, förväntas påverka de offentliga finansernas medel- och långfristiga hållbarhet samt en hållbar och inkluderande tillväxt. Bedömningen ska så långt det är möjligt närmare ange makroekonomiska risker som är en följd av klimatförändringarna och deras miljö- och fördelningseffekter, samt de offentligfinansiella konsekvenserna av klimatbegränsning och klimatanpassning på medellång och lång sikt”.

c) Punkt 3 ska utgå.

10. Artiklarna 10 och 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Årlig budgetlagstiftning ska överensstämma med de nationella budgetmål på medellång sikt som avses i artikel 2 e. Varje avvikelse ska vederbörligen förklaras.”

Artikel 11

Detta direktiv ska på intet sätt hindra en ny regering i en medlemsstat från att uppdatera dess medelfristiga budgetplan för att ta hänsyn till dess nya politiska prioriteringar. Den nya regeringen ska i ett sådant fall ange skillnaderna mellan den föregående och den nya medelfristiga budgetplanen.”

11. Titeln på kapitel VI ska ersättas med följande: ”INSYN I OFFENTLIGA FINANSER”

12. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder som vidtagits för iakttagande av kapitlen II, III och IV är konsekventa för och täcker alla delsektorer av offentlig förvaltning. Medlemsstaterna ska för detta ändamål i synnerhet kräva att redovisningsregler och redovisningsförfaranden för offentlig sektor är konsekventa och att bakomliggande insamlings- och bearbetningssystem för datauppgifter är tillförlitliga.”

13. Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

1. Inom ramen för de årliga och fleråriga budgetlagstiftningsförfarandena ska medlemsstaterna offentliggöra organ och medel som inte ingår i de ordinarie budgetarna men som ingår i offentlig förvaltning, inbegripet i delsektorer av offentlig förvaltning. Medlemsstaterna ska även offentliggöra värden avseende dessa organs och medels samlade inverkan på offentliga saldon och skulder, vilket i fråga om saldon ska inkludera tidigare och förväntade framtida transaktioner och i fråga om skulder inkludera utestående och förväntade nya skulder.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra närmare uppgifter om hur skatteutgifter påverkar inkomster för de nationella budgetmål som avses i artikel 2 e på grundval av en transparent metod.

3. För alla delsektorer av offentlig förvaltning ska medlemsstaterna offentliggöra relevanta uppgifter om ansvarsförbindelser med potentiellt stor påverkan på offentliga budgetar, inklusive offentliga garantier, nödlidande lån och skulder som härrör från offentliga bolags verksamhet samt potentiella utgifter och förpliktelser till följd av rättsfall, inklusive deras omfattning. Medlemsstaterna ska så långt det är möjligt även offentliggöra uppgifter om katastrof- och klimatrelaterade ansvarsförbindelser. Medlemsstaterna ska offentliggöra uppgifter om tidigare ianspråktagande av engångsgarantier och utgifter för standardiserade garantier. De uppgifter som offentliggörs ska omfatta uppgifter om ekonomiska förluster till följd av katastrof- och klimatrelaterade chocker, inbegripet kostnader som burits av offentlig sektor och de instrument som har använts för att sänka eller täcka dem. Medlemsstaterna ska offentliggöra information om den offentliga förvaltningens ägande i privata och offentliga bolag avseende belopp som är ekonomiskt signifikanta.”

14. Artikel 14a ska läggas till enligt följande:

”Artikel 14a

1. Senast den 14 december 20XX ska kommissionen offentliggöra en översyn av hur ändamålsenligt detta direktiv är.

2. Senast den 31 december 2025 ska kommissionen rapportera om det aktuella läget och den framtida inriktningen för redovisning för offentlig sektor inom unionen, varvid hänsyn ska tas till de framsteg som har gjorts sedan dess bedömning 2013 av hur ändamålsenliga de internationella redovisningsstandarderna för offentlig sektor är för medlemsstaterna.”

15. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 202x sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen. Rådet uppmanar medlemsstaterna att, för egen del och i unionens intresse, upprätta egna jämförelsetabeller som så långt det är möjligt illustrerar korrelationen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dem.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Kommissionen ska på grundval av relevant information från medlemsstaterna utarbeta en interimsrapport om genomförandet av de viktigaste bestämmelserna i detta direktiv som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet senast den 14 december 20XX.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.”

16. Artikel 16 ska utgå.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande